

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28360/2023
21.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији су пуномоћници Бошко Кнежевић, Никола Чепић и Милош Игић, адвокати из ..., против противника предлагача Јавног предузећа „Путеви Србије“ Београд, кога заступа Бранислав Р. Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1102/23 од 04.07.2023. године, у седници одржаној 21.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1102/23 од 04.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1102/23 од 04.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 92/21 од 16.12.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност - кп. бр. ..., врста земљишта - земљиште у грађевинском подручју површине од 3421m² уписано у лист непокретности број .. КО ... у износу од 1.372.163,01 динара и за биљне културе за експроприсане непокретности – кп. бр. .. уписане у лист непокретности број .. КО ... у износу од 156.682,00 динара, све укупно 1.528.845,01 динар. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде за експроприсану непокретност и накнаде за вредност биљних култура на експроприсаној непокретности плати укупан износ од 1.528.845,01 динар са законском затезном каматом на овај износ од 16.12.2022. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка плати износ од 87.250,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од извршности решења до исплате, док је захтев преко досуђеног па до траженог износа од 166.000,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од

извршности решења до коначне исплате на име трошкова ванпарничног поступка, одбијен.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 1102/23 од 04.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и решење Основног суда у Лозници Р1 92/21 од 16.12.2022. године у ставу првом и другом изреке потврђено. Ставом другим изреке, одбачен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Предлагач је доставио одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачу за експроприсану непокретност којој је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији, а та промена није евидентирана у катастру непокретности. Побижана одлука заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09... 83/18), тако што је накнада предлагачу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као грађевинског земљишта и не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима, пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену. Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу навода из ревизије предлагача, није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 25/82, 48/88, („Службени гласник РС“, бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да је ревизије нису дозвољене.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у

имовинско-правним споровима, ако овим Законом или другом законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 30.09.2021. године а потраживање предлагача износи 1.528.845,01 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме се одлучује о имовинскоправној ствари у ком вредност предмета поступка побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови за састав одговора на посебну ревизију предлагача нису признати јер исти није био потребан, на основу члана 154. став 1. ЗПП-а.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић